

forhøjet fra 8 000 Kr., som den har været siden Bankens Oprettelse i 1906, til 12 000 Kr., for Meddirektørerne foreslaas en Forhøjelse fra 2 500 til 3 000 Kr. og for Tilsynsraadets Medlemmer fra 500 til 600 Kr. aarlig; Formandens Honorar sættes op fra 1 000 til 1 200 Kr. Da jeg ikke længere personlig er Part i denne Sag, maa jeg maaske have Lov til at sige, at disse Lønforhøjelser i Sammenligning med andre Lønforhøjelser, der er gennemførte i det sidste Aars Tid, vist maa siges at være ret moderate. Jeg har hørt den Anskuelse fremsat, at Hypotekbankdirektørernes Lønninger burde ind under Tjenestemandslønningens Regler. Da Hypotekbankens Direktører ikke er Embedsmænd — det staar udtrykkelig i Hypotekbankloven —, ser jeg ikke nogen Nødvendighed for, at de skal ind under Tjenestemandsløvens Regler; de har jo ogsaa været holdte udenfor hittil. Men det er et Spørgsmaal, jeg ganske skal henstille, om man skal foretage denne Ændring eller ikke. I Parentes skal jeg bemærke, at saavel Hypotekbankens som Tiendebankens underordnede Personale er lønnet efter Tjenestemandsløvens Regler.

Med Forbehold af nærmere Overvejelser angaaende Lønningsbestemmelserne, skal jeg, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og i øvrigt uændret Fremme. Jeg har bragt i Erfaring, at man fra flere Sider ønsker Lovforslaget henvist til et Udvalg, for at det nærmere kan blive overvejet, og jeg skal derfor, da vi ikke modsætter os Henvielse til Udvalg, tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Udvalg, naar Forhandlingen er sluttet.

Inden jeg slutter, vil jeg endnu gerne fremsætte nogle Bemærkninger om Hypotekbankens økonomiske Forhold. Disse Bemærkninger er foranledigede af Udtalelser, som den ærede Ordfører for Udvalget om Hypotekbankens Regnskab forleden fremsatte her i Tinget, da det nævnte Udvalgs Indstilling om Hypotekbankens Regnskab var til Behandling. Ved sin i øvrigt meget forstaaende Omtale af det store regnskabsmæssige Kurstab, som Hypotekbanken i sidste Regnskabsaar desværre har lidt, udtalte den ærede Ordfører, at man maatte nære Betænkelighed ved dette store Tab, men han haabede, at Bunden nu var naaet med Hensyn til Franckursens Fald. Jeg maatte forstaa den ærede Ordførers Udtalelser saaledes, at han var blevet betænkelig ved Hypotekbankens økonomiske Stilling paa Grund af dette

Kurstab. I Anledning af denne Udtalelse, som jeg saa godt forstaaer er fremkommet, da Banken i Fjor maatte afskrive ca. tre Fjerdedele af sine Reservefondsbeholdninger, skal jeg først fremsætte et Par Bemærkninger om Grunden til, at dette Kurstab er fremkommet, eller rettere om Grunden til, at Hypotekbanken har haft saa store Francbeholdninger staaende hos parisiske Banker. Grunden er denne, at efter Laanekontrakterne angaaende de tre i Frankrig optagne Laan er Hypotekbanken forpligtet til 5 Dage før hver Rente-termin at stille hele det til Rentekuponernes Indløsning fornødne Beløb til Raadighed i Francs for de Banker i Paris, hos hvilke man har optaget Laanene, og som har baade Ret og Pligt til at besørge Renterne udbetalt. Paa Grund af Franckursens stærke Fald allerede i 1915 og 1916 fik man imidlertid den Gang kun Brug for en forsvindende Del af det Francbeløb, som da var sendt til Paris til Rentebetaling, idet Kuponerne gennemgaaende paa Grund af den lave Franckurs, i Stedet for at blive indløst i Paris, sendtes til Hypotekbanken til Indløsning i Kroner. Samtlige i Frankrig optagne 3 Laans Kuponer er nemlig efter Ihænderhavernes Valg indløselige i Francs, Reichsmark eller Kroner, og 2den og 3die Series Kuponer er desuden og desværre ogsaa indløselige i Sterling. Da Hypotekbanken ikke kunde tage det fra Rentebetalingen i Frankrig den Gang tiloversblevne Francbeløb hjem igen uden at lide et betydeligt Tab, — et Tab, der ikke kunde betegnes som rent blot regnskabsmæssigt, — da Banken heller ikke kunde vide noget om, hvornaar den atter skulde have Beløbet indkøbt igen og atter sendt til Paris, da den heller ikke kunde vide noget om, til hvilke Kurser disse Transaktioner kunde tænkes at ville foregaa, og da der kunde faas en ordentlig Rente af Beløbet nede i Paris — det meste af Tiden har Banken faaet 5 pCt. Rente pro anno af Hovedposterne dernede —, fandt Hypotekbankens Direktion det rigtigst at lade Francsbeløbene blive staaende i Paris i Haab om, at det regnskabsmæssige Tab til Slut skulde genvindes. Og dette Forhold er heller ikke hverken nu eller tidligere blevet kritiseret her i Rigsdagen. Af og til har man ogsaa haft Brug for Francsbeløb til Indkøb af Hypotekbankobligationer til Amortisation. I den seneste Tid har man desuden jævnlig haft Brug for Francs, fordi anden og tredie Series Obligationer, som sagt, er indløselige i Sterling og paa